

“Dit is wat we graag doen”

Heuveland is een plattelandsgemeente in een - ah ja - heuvelachtig stukje West-Vlaanderen. Ze bestaat uit acht dorpjes waarvan sommige een belletje doen rinkelen: Dranouter, Kemmel, Loker, Nieuwkerke, Westouter, De Klijte, Wijtschate en Wulvergem. Hier lijkt het leven rustig te verlopen, al wordt er bij Debaene bvba hard gewerkt.

Het bedrijf langs de Nieuwkerkestraat bestaat 42 jaar en is nog echt een familiebedrijf in de traditionele zin van het woord. Zonen en broers Steven en Jurgen vormen ondertussen de dubbele centrale as van Debaene bvba, maar het was vader Michel die indertijd startte met Lamborghini-tractoren. Later stapte hij over naar Renault-tractoren en toen Claas die uiteindelijk overnam, was dat de tweede naam die naast JCB op de gevel van het bedrijfsgebouw net buiten Wulvergem kwam te staan.

Steven Debaene: “Beide merken spelen hier nog altijd hun rol. De groene tractoren en het hooibouwmaterieel hebben hun plaats naast de gele verreikers van JCB. Daarnaast zijn we thuis in een aantal traditionele accessoires zoals sproeiers, kippers, veegborstels ... Geen oogstmachines en pikdorsers en dergelijke. Je kan niet alles goed doen, hé. Het is allemaal veel gespecialiseerder en specifieker geworden.”

JCB, since 1998

Even terug naar de begindagen van JCB in Heuveland. “Ze waren hier al, sommige JCB's, en wij deden daarvan regelmatig het onderhoud voor we effectief als subdealer aan de slag gingen. Zo zijn we met Vandaele Machinery in contact gekomen: voor die service was al eens een wisselstuk nodig, een woordje extra uitleg ... dan rol je daar geleidelijk in. Onze eerste nieuwe JCB hebben we in 1998 verkocht. Nee?” Echtgenote Isabelle Nouwynck tikt een en ander in op de computer en bevestigt: “Hier staat het. Februari 1998.”

Steven: “Jurgen en ik zijn allebei afgestudeerd als gegradueerde automechanici. Op mijn 21^e ging ik een paar jaar bij Vandaele in Oostrozebeke werken om JCB echt te leren kennen. Jurgen deed nadien hetzelfde bij de importeur van Renault. We werken allebei aan alles maar als het echt specialistenwerk wordt, hebben we dus ook de juiste kennis in huis. Jurgen neemt daarnaast vooral de verkoop voor zijn rekening en zoals dat in een familiebedrijf de gewoonte is, blijven vader en moeder natuurlijk een rol spelen.”

Jurgen: “Ons moeder heeft altijd de boekhouding en administratie voor haar rekening genomen. Vandaag doet Isabelle, de echtgenote van Steven, dat met halftijdse assistentie van Christa Deceuninck. Vader helpt nog elke dag en Ward is er een drietal jaar geleden als mecanicien bijgekomen. Dat is geleidelijk gegroeid, telkens een beetje meer. We verhuren ook een aantal verreikers, een kipper, een stroomgroep, tractoren en een mini-kraantje.

/ Een verreiker is veelzijdiger dan een tractor en kan vaker ingezet worden voor meer uiteenlopende dingen. Zo daalt de kostprijs natuurlijk. /

Isabelle: “Bestellingen, magazijn, service en onderhoud, verkoop, verhuur ... we doen het hier eigenlijk met een klein aantal mensen. Dat heeft voordelen: we zijn direct mee. De klant heeft altijd iemand aan de lijn die weet waarover het gaat. Het blijft voldoende kleinschalig om dicht bij de klanten te staan.”

Jurgen: “Wij kennen elke machine en elke klant persoonlijk. Of beter: aan de machine weten we over welke klant het gaat (lacht).”

Heuveland en de Westhoek, is dat eigenlijk goede grond voor JCB?

Steven: “Ja, toch wel. Dit is een streek die rijk is aan landbouw en industrie, maar ook echt aan agro-industrie. Grote landbouwbedrijven dus, die professioneel gerund worden. Het is een duidelijke tendens: landbouwers zijn vandaag ondernemers en hun activiteiten volgen dat. Het valt ook op dat ze elkaar vaker dan vroeger ontmoeten en spreken, waardoor wij dan weer worden aangeprezen.”

Isabelle: “We krijgen nu inderdaad mensen over de vloer via mond-tot-mondreclame en dat bewijst dat we best goed bezig zijn.”

Jurgen: “Wij verkopen een vijftiental nieuwe JCB's per jaar, in een straal van 25 kilometer. Van de Franse grens tot Poperinge en in de andere richting Wervik. De bedrijven én de machines worden alsmear groter, dat is duidelijk. De verreiker wint ook steeds meer aan belang. Er zijn hier weinig landbouwbedrijven die er geen hebben. De grotere kopen stilaan ook een tweede, en ze houden de eerste. Ergens vervangt dat een tractor hé. Met het grote verschil dat het landwerk met de tractor seizoensgebonden is. Die tractor staat dus ook een groot stuk van het jaar stil. Een verreiker is veelzijdiger en kan vaker ingezet worden voor meer uiteenlopende dingen. Zo daalt de kostprijs natuurlijk.”

Steven: “Inhoudelijk is het net zo goed enorm geëvolueerd. Wie had vijftien jaar geleden gedacht dat we met de laptop zouden gaan depanneren? Die evolutie is razendsnel gegaan. We moeten ook zorgen dat we zelf mee zijn en mee blijven.”

Dat betekent regelmatig bijscholen en dus was de komst van Ward Castrique als mecanicien een logisch gevolg. Vakantiejob, stage, werknemer, in die volgorde is Ward in zijn huidige job gegroeid. Zijn thuis is hier twee hoven verderop, dus het is niet ver. Wij maken allemaal deel uit van deze streek, zeker? Niemand woont verder dan een paar kilometer van het bedrijf. Soms loopt het een beetje in elkaar over. We hebben niet echt grootse hobby's en dan bestaat de kans dat je in het weekend nog altijd bezig bent over tractoren en verreikers. Maar het is wat we doen en het is wat we graag doen.”

Jurgen (mompelt): “Zolang het niet aan auto's sleutelen is.”

Isabelle: “Ze zijn allebei gegradueerde automechaniekers maar ze willen aan geen auto werken. Kan je dat bedenken?”

Steven: “We worden daar nerveus van. Geef ons maar een goeie machine.”

Isabelle: “Zelf ben ik eigenlijk verpleegster. Dat komt soms van pas hier, ja. Op voorwaarde dat de patiënt naar de dokter wil luisteren natuurlijk.” Het gezicht van Jurgen aan de overzijde van de tafel verraadt dat dit niet altijd het geval is.

Ondertussen rijdt vader Michel het terrein op. Hij was wisselstukken halen en komt met het enthousiasme van een jonge vijftiger het kantoor binnen. “Hallo hallo ... ola, we mogen nog geen hand geven ... Welkom!”

Stormt het hier weleens? Veel familie samen, iedereen altijd in de buurt?

Jurgen (lacht): “Dan kruipen we een tijdje elk in onze hoek. Tot het over is. Er is hier plaats genoeg. We hebben recent speciaal nog een stukje extra werkplaats voorzien. Al was dat in de eerste plaats handig om alle machines binnen te kunnen zetten.”

Vader Michel wordt voor de foto om zijn echtgenote gestuurd terwijl Arthur, de zoon van Steven en Isabelle, demonstreert dat hij probleemloos een verreiker aan de praat krijgt.

Staat de volgende generatie al klaar om de fakkel over te nemen? Steven haalt zijn schouders op: “Hij heeft nog veel tijd en de kinderen - ook ons dochter Louise - moeten vooral doen wat ze graag doen. De interesse is er wel. Hij kijkt, steekt dingen op, als we ergens mee bezig zijn, volgt ie en hij is er snel mee weg ... maar het is nog vroeg”

Isabelle: “Arthur heeft net twee jaar STEM-engineering achter de rug en volgend jaar kiest hij voor Elektro-Mechanische Technieken, dus het gaat die kant uit.”

JCB en Heuveland, het is een verhaal waar toekomst in zit.

v.l.n.r.: Ward Castrique, Jurgen en Steven Debaene (zaakvoerders), Isabelle Nouwynck (echtgenote Steven), Arthur en Louise Debaene (kinderen van Steven en Isabelle), Michel Debaene en Christiane Deschamps (oprichters) en Christa Deceuninck.